

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1397/2025
27.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Милене Рашић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Грујичића, поднетом против правоснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К.бр.359/24 од 23.04.2025.године и Вишег суда у Ваљеву Кж1 бр. 93/25 од 27.08.2025.године, у седници већа одржаној дана 27.11.2025. године, донео је:

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Грујичића, поднет против правоснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К.бр.359/24 од 23.04.2025.године и Вишег суда у Ваљеву Кж1 бр. 93/25 од 27.08.2025.године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву К.бр.359/24 од 23.04.2025.године окривљени АА је оглашен кривим да је извршио кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, за које дело му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у року од једне године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом је окривљени обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати ОЈТ у Ваљеву износ од 63.069,15 динара, да на име трошкова кривичног поступка исплати суду износ од 8.754,30 динара и на име паушала износ од 7.000,00 динара, све у року од петнаест дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. На основу члана 86. и 297. став 5. КЗ према окривљеном је изречена мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Ц“ категорије у трајању од три месеца, рачунајући од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Ваљеу Кж1 бр. 93/25 од 27.08.2025.године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Грујичића и потврђена пресуда Основног суда у Ваљеу К.бр.359/24 од 23.04.2025.године.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Александар Грујичић, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) и 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или да укине наведене пресуде и списе предмета врати на поновно одлучивање пред потпуно измењеним већем.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 2. у вези става 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети ако је правоснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу, повређена одредба кривичног поступка и то прописане чланом 485. став 4. ЗКП или ако је на чињенично стање утврђено у правоснажној одлуци погрешно примењен закон. Право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости због повреде ЗКП је ограничено таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом (члан 485. став 4. ЗКП) те се захтев може поднети због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Александар Грујичић у захтеву за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, односно да се побијане пресуде заснивају на доказу на којем се не могу заснивати и то на налазу и мишљењу вештака саобраћајне струке Радисава Милетића. Међутим, образлажући наведену повреду, бранилац оцењује садржину самог налаза, истичући да је исти потпуно нејасан, непотпун, погрешан и противречан са собом и са околностима о којима је вештачено, па да самим тим постоји сумња у његову истинитост. Наиме, бранилац истиче да је везано за место судара од стране вештака дато потпуно паушално објашњење и то тако што је вештак најпре у свом налазу навео да је до судара дошло на средини десне коловозне траке гледано у смеру кретања возила „Форд”, али притом не дајући никакве аргументе за овакав закључак, док на главном претресу није дао одговор на основу чега је утврдио место незгоде, те био изричит да у записнику о увиђају нису евидентирани никакви трагови на коловозу. По оцени браниоца, на основу материјалних доказа је јасно да је место судара било ван коловоза, те ни сам вештак није искључио могућност да је до судара дошло ближе десној ивици коловоза, па би у том случају возило оштећеног, приликом започињања предузимања радње скретања улево од стране окривљеног, било удаљено од места судара знатно више од онога што је нашао вештак. Што се тиче утврђивања брзине кретања учесника

у саобраћају, по оцени браниоца, вештак је био противречан, јер је свој закључак засновао на изгледу оштећења на сличном возилу, наводећи да су иста настала при брзини од 63 - 67 км/час, да би затим навео да је брзина кретања возила оштећеног на месту судара око 55 км/час, а притом возило које је на фотографијама приказао вештак није исто, а ни слично возилу оштећеног. Бранилац је истакао и да што се тиче прегледности учесника у саобраћају, вештак такође дао потпуно паушалан закључак на основу Орто-фото снимка, а на главном претресу није искључена могућност да је прегледност возача скупа возила у тренутку скретања била и мања од 80 метара.

Бранилац окривљеног је указао и на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, односно да дело за које је окривљени АА оглашен кривим, није кривично дело. Наведену повреду бранилац је образложио наводима да бланкентну норму из члана 47. став 4. Закона о безбедности саобраћаја на путевима не чини сваки возач који на раскрсници на којој првенство пролаза није регулисано на други начин, већ чини само онај учесник који се није претходно уверио да може то да учини на безбедан начин. По оцени браниоца, у ситуацији у којој је возило које долази из супротног смера ван видокруга возача који скреће улево, што у конкретном случају није искључио ни сам вештак саобраћајне струке, па самим тим не постоји ни дужност возача да то возило и пропусти. Имајући наведено у виду, у конкретном случају сама радња предузимања скретања улево од стране окривљеног, на пут који води у село Комирић, а да претходно није пропустио возила која се крећу из супротног смера, већ је прешао теретним возилом у траку намењену за кретање возила из супротног смера како би скренуо улево, не представља кривично дело.

По оцени Врховног суда, бранилац окривљеног формално указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) и 439. тачка 1) ЗКП, које представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости, али исте образлаже тако што оспорава утврђено чињенично стање и полемиче са чињеницама утврђеним у правноснажним одлукама, те указује на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, па на овај начин суштински указује на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Бранилац је затим истакао да је првостепени суд без јасног образложења одбио предлог одбране да се изврши поновно саобраћајно вештачење, чиме је указао на повреду закона из члана 395. ЗКП.

Како повреде одредби чланова 395. и 440. ЗКП не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Грујичића оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић